

Arrest

nr. 324 577 van 3 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 18 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 11 december 2021 als niet-begeleide minderjarige en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 17 december 2021.

1.2. Op (...) februari 2022 werd verzoeker meerderjarig.

Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 22 juni 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 15 juli 2024.

1.3. Op 11 oktober 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 15 oktober 2024 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Madhiban clan, subclan Maxad Bare. U bent geboren in de stad Qoryooley, in het district Qoryooley, in de provincie Lower Shabelle, in Somalië. U bent opgegroeid in het dorp Farxaane, eveneens in het district Qoryooley. Voor zover u zich kan herinneren tot 2019 ging u naar de Koranschool. U verplaatste zich enkel tussen de Koranschool, de moskee en uw huis. U werd omwille van uw clanafkomst gediscrimineerd. Mensen noemden u telkens boon en u kon geen vrienden maken omdat u Madhiban was. In 2016 begon uw oudere broer B.(...) als veehoeder. Hij bracht de koeien voor dierenhandelaars naar de AMISOM troepen in Qoryooley. U ging nooit mee met uw broer. Al-Shabaab wist onmiddellijk dat uw broer koeien leverde aan de overheid. Al-Shabaab heeft ontelbare keren tegen uw broer gezegd dat hij moest stoppen met zijn werk en ze hebben uw vader er over aangesproken. Al-Shabaab bedreigde uw broer met de dood. Uw broer bleef vier jaar lang ontkennen dat hij voor de overheid werkte en weigerde te stoppen, omdat hij zijn gezin moest kunnen blijven onderhouden. Hij bleef vier jaar excuses geven aan Al-Shabaab om toch te kunnen blijven werken. Hij nam het gevaar dat verbonden was aan zijn job niet serieus en dacht dat het gewoon om babbeltjes ging wanneer Al-Shabaab hem aansprak. Uw vader zei altijd tegen uw broer dat hij moest stoppen met zijn werk. In 2019, ongeveer in januari, werd u benaderd door Al-Shabaab. Eerst werd u benaderd door Sheikh O.(...) en later door Sheikh A.(...). Sheikh A.(...) vertelde u dat u nu ouder geworden was en dat u tegen de ongelovigen moest vechten. Al-Shabaab zou u leren hoe u een bom moest laten ontploffen. Sheikh A.(...) benaderde u meer dan tien keer toen u op weg was naar de Koranschool of naar uw huis. U weigerde u aan te sluiten bij Al-Shabaab. Uiteindelijk zei hij u dat als u niet naar hem luisterde, hij u zou vermoorden. Toen u stopte met de Koranschool in 2019 dacht u erover na om ook veehoeder te worden om uw gezin financieel te helpen. Al-Shabaab kwam bij u thuis langs en zei dat u verplicht was om met hen mee te komen. De dag nadat ze bij u thuis langskwamen, besloot u mee te gaan met uw broer en de koeien naar Qoryooley om het vak te leren. Door deze job uit te oefenen dacht u ook te zullen kunnen ontsnappen aan de rekrutering door Al-Shabaab. Uw plan was immers om net zoals uw broer vier jaar lang excuses te geven aan Al-Shabaab zodat u uw rekrutering kon ontlopen. Op deze dag was het de eerste keer in uw leven dat u Farxaane verliet. Toen jullie tussen Farxaane en Qoryooley aan het wandelen waren kwamen jullie twee mannen van Al-Shabaab tegen. Ze zeiden tegen uw broer dat hij voor de overheid werkte en schoten hem vijf maal in het hoofd. Hierna vroegen ze aan u of u met hen samen wilde werken. U ging akkoord uit angst om vermoord te worden. Ze reden u met hun motorfiets naar een gevangenis van golfplaten in het bos. In de kamer waarin u opgesloten zat, zat ook een andere jongen. In de nacht kwam een lid van Al-Shabaab naar de jongen die bij u in de cel zat en hij vertelde hem dat ze hem gingen leren om landmijnen in de grond te stoppen. De jongen weigerde waarop de emir zei dat ze de jongen zouden doden. Net nadat ze de jongen naar buiten namen kwam er een helikopter boven de gevangenis vliegen. De Al-Shabaab leden verstopten zich allemaal in de bomen. U vluchtte langs het raam naar buiten. Na een uurtje wandelen kwam u aan in Farxaane. U ging naar het huis van uw tante. U ging met een vrachtwagen die groenten vervoert naar uw oom in Mogadishu. Na uw vertrek werd uw vader meegenomen door Al-Shabaab en is uw moeder bedreigd.

U verliet Somalië in december 2019 met de auto. In dezelfde maand kwam u aan in Ethiopië dat u vijf dagen later verliet. U bereikte Soedan te voet en met de auto in december 2019. Vijf dagen later, op 10 december 2019, verliet u Soedan te voet en met de auto. Twintig dagen na uw vertrek uit Soedan kwam u in januari 2020 aan in Libië. In Libië werd u vastgehouden en mishandeld. U vertrok in november 2021 vanuit Libië naar Italië met de boot, waar u 7 november 2021 aankwam. Toen u in Italië aankwam heeft u neef in Mogadishu u verteld dat uw familie naar een vluchtelingenkamp in Kenia gevlucht is. Ongeveer 15 dagen na uw binnenkomst in Italië verliet u het land alweer in december 2021 met een taxi. U reisde via een onbekend land en kwam op 15 december 2021 aan in België, alwaar u op 17 december 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een usb-stick met een video van een Libisch schip dat op een vluchtelingenboot jaagt, een attest van een huisarts dat aangeeft dat u lichamelijke letsels vertoont en post-traumatische stress heeft volgens de DSM IV, een attest van psychologische begeleiding en een attest van inburgeringscursus.

U vreest bij terugkeer naar Somalië vermoord te worden door Al-Shabaab en discriminatie omwille van uw clanafkomst.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, ten tijde van het indienen van uw verzoek een niet-begeleide minderjarige, bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Meer bepaald werd u bijgestaan door de Dienst Voogdij en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, alsook met de stressvolle situatie waarin u zich bevindt en met de algemene situatie in uw land van herkomst. Op 10 februari 2022 werd u meerderjarig.

U legt tevens een doktersattest voor van een huisarts waarin melding wordt gemaakt van post-traumatische stress. Uit dit attest blijkt evenwel op generlei wijze hoe de huisarts tot deze (nochtans complexe) diagnose is gekomen noch in welke mate u hierdoor gehinderd zou zijn, noch wordt concreet aangegeven welke specifieke steunmaatregelen dienen in acht genomen te worden in het kader van een persoonlijk onderhoud, dan wel dat een persoonlijk onderhoud onmogelijk zou zijn. U legt ook een document neer van een niet bij de psychologencommissie erkende psychotherapeut die attesteert dat hij op 27 juni 2024 reeds zeven ontmoetingen met u had gehad en dat u een klinisch significant lijden ondergaat zonder ook maar enige concrete uitleg te geven wat dit zou kunnen inhouden. Deze stukken zijn bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Bovendien werd er u bij het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd of er zaken waren waarmee rekening gehouden konden worden tijdens het persoonlijk onderhoud zodat u gemakkelijker over uw problemen kon vertellen. U antwoordde louter dat u alles ging vertellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 15/07/2024, p. 4). Doorheen het onderhoud bleek u in staat om betekenisvolle antwoorden te geven op de u gestelde vragen, u gaf aan dat u alle vragen goed had begrepen en noch u noch uw advocaat hadden op het einde van het onderhoud enige opmerkingen omtrent het verloop van uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 22).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

U bent niet transparant over uw werkelijke leeftijd en dit heeft weerslag op de geloofwaardigheid van uw relaas:

- Er moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 04/01/2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 uw opgegeven geboortedatum gewijzigd dient te worden. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: “Op basis van de verschillende radiologische onderzoeken presenteert de patiënt waarschijnlijk, met relatieve wetenschappelijke zekerheid, een geschatte leeftijd van 19 jaar met een standaarddeviatie van 1,1 jaar”. Hoewel u zelf zei dat u nog geen vijftien jaar oud was, blijkt uit dit onderzoek dat u drie tot vijf jaar ouder bent. Aan de hand van dit onderzoek werd uw geboortedatum bijgesteld van (...) /2006 naar (...) /2004. Geconfronteerd met het verschil tussen de leeftijd die u aangaf in België en de vastgestelde leeftijd na onderzoek, vertelt u dat u de leeftijd heeft aangegeven die overeenkomt met de geboortedatum die uw ouders u gezegd hebben (CGVS, p. 5). Wat dit betreft moet er echter gewezen worden op uw verklaringen in Italië. Bij binnenkomst in Italië op 07/11/2021 gaf u aan dat u op (...) /2000 geboren bent (zie antwoord Italiaanse Dublin Unit d.d. 19/01/2022). Met deze vaststelling geconfronteerd, stelt u dat u ziek was op de boot en dat u niet beseftte wat u zei bij binnenkomst (CGVS, p. 21). Dit is geen afdoende verklaring voor zo een grote discrepantie en verklaart evenmin waarom u in België nog steeds niet uw werkelijke leeftijd opgaf. De vaststelling dat u zich drie à vijf jaar jonger voordoet dan uw werkelijke leeftijd, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid op ernstige wijze.

U vreest Al-Shabaab omwille van de werkzaamheden en dood van uw broer B.(...), en omwille van de poging van Al-Shabaab om u te rekruteren in het verlengde hiervan. Het profiel van uw broer B.(...) als veehouder die leverde aan AMISOM troepen is echter onaannemelijk, omwille van uw complete gebrek aan kennis over zijn job. Gelet op uw jeugdige leeftijd wordt niet verwacht dat u deze werkzaamheden tot in de kleinste details zou kunnen omschrijven maar uw kennis bleek nihil:

- U weet niet voor welke veehandelaars uw broer werkte (CGVS, p. 9).
- U weet niet van welke landen de AMISOM-troepen waren naar dewelke uw broer het vee bracht (CGVS, p. 9-10)
- U weet niet waar de AMISOM-soldaten gestationeerd waren in Qoryooley en u weet dus ook niet specifiek naarwaar uw broer het vee bracht in Qoryooley (CGVS, p. 10).
- U verklaart dat uw vader zei dat er voordien al veel jongens en zonen van zijn vrienden gedood waren die dezelfde job hadden als B.(...), maar u kan geen enkel van deze jongens opnoemen (CGVS, p. 9)
- U kent geen namen van de collega's van uw broer (CGVS, p. 16).

Met dergelijke vage verklaringen over de job van uw broer slaagt u er geenszins in deze werkzaamheden aannemelijk te maken. Dit is des te meer het geval in het licht van uw verklaring dat u na de Koranschool het idee kreeg om zelf de job van uw broer te leren en over te nemen om bij te dragen aan het inkomen van uw gezin (CGVS, p. 8). In deze context kan er immers verwacht worden dat u meer informatie ingewonnen zou hebben over de functie van uw broer. Bovendien oefende uw broer deze job al uit sinds 2016, had u dus ruim voldoende tijd om u er over te informeren (CGVS, p. 8) en baseert u zich heden ten dage op deze werkzaamheden om internationale bescherming aan te vragen.

Uw verklaringen over de bedreigingen van Al-Shabaab aan het adres van uw broer en zijn reactie hierop zijn verder onwaarschijnlijk, vaag en tegenstrijdig:

- *U stelt dat uw broer de gevaren die verbonden waren aan zijn job niet serieus nam en dacht dat het gewoon om babbeltjes ging toen Al-Shabaab hem aansprak (CGVS, p. 16). Dit strookt niet met de verklaring die u aflegt bij DVZ waarin u stelt dat uw broer al lang bedreigd werd door Al-Shabaab en dat hij constant onder druk van Al-Shabaab stond (vragenlijst CGVS, vraag 5). U stelt bij het CGVS dat Al-Shabaab hem zelfs ontelbaar keer zei om met zijn job te stoppen (CGVS, p. 15). Bovendien strookt deze onverschillige reactie van uw broer hoe dan ook niet met de context die u zelf schetst waarin andere veehouders al vermoord waren door Al-Shabaab (CGVS, p. 9).*
 - *U vertelt dat uw broer vier jaar lang excuses kon geven aan Al-Shabaab zodat hij dezelfde job kon blijven uitoefenen en dat ze hem niet vermoordden (CGVS, p. 18-19). Deze gang van zaken en werkwijze van Al-Shabaab is opnieuw ongeloofwaardig in het licht van de context die u zelf schetst (zie supra).*
 - *U weet niet of de bazen van uw broer ook bedreigd werden door Al-Shabaab (CGVS, p. 16).*
 - *U weet niet of collega's van uw broer op hetzelfde moment bedreigd zijn door Al-Shabaab (CGVS, p. 16).*
 - *U bent tegenstrijdig wanneer u over de reactie van uw broer aan Al-Shabaab vertelt. Eerst zegt u dat uw broergeen voorzorgsmaatregelen nam om ervoor te zorgen dat hij leverde aan AMISOM. Al-Shabaab wist onmiddellijk dat hij voor de overheid werkte en uw broer vertelde het gewoon (CGVS, p. 15). Even later stelt u dat uw broer vier jaar lang telkens ontkende tegenover Al-Shabaab dat hij voor de overheid werkte (CGVS, p. 17).*
 - *U stelt in het begin van het persoonlijk onderhoud dat uw broer niet kon stoppen met zijn job ondanks alle bedreigingen omdat hij de familie moest onderhouden (CGVS, p. 15-16). Even later in het onderhoud stelt u dat uw broer gemakkelijk een nieuwe job kon zoeken, omdat hij veel kennissen had en met de koeien van iemand anders kon wandelen (CGVS, 19-20).*
 - *U stelt dat u Farxaane niet zomaar kon verlaten, omdat Al-Shabaab iedereen controleert die buiten ging. Het is dan ook ongeloofwaardig dat uw broer ondanks al deze controles jaren lang het vee kon blijven leveren aan AMISOM zonder repercussies (CGVS, p. 10).*
- Uit het voorgaande volgt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw broers werkzaamheden voor AMISOM, noch aan zijn problemen met Al-Shabaab en zijn dood ten gevolge hiervan. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw hierop volgende gevangenneming door Al-Shabaab en de poging van Al-Shabaab om u te rekruteren. Uw verklaringen hieromtrent waren ook op zichzelf te onwaarschijnlijk en tegenstrijdig om enig geloof aan te kunnen hechten:*
- *Het is onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab uw broer voor uw ogen zou vermoorden op zo een brutale manier om u vervolgens voor hen te laten werken (CGVS, p. 14). Dit is geen efficiënte manier om van u een trouwe strijder te maken.*
 - *U bent tegenstrijdig over de doeleinden van Al-Shabaab voor u. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelt u dat Al-Shabaab u wilde rekruteren na de moord op uw broer (vragenlijst CGVS dd. 20/06/2022, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u dat Al-Shabaab u vertelde dat ze u zouden vermoorden zoals ze uw broer vermoord hadden zodat u een voorbeeld zou zijn voor de andere jongens (CGVS, p. 20).*
 - *U stelt dat u kon vluchten uit gevangenschap, omdat Al-Shabaab 's nachts het raam van uw cel open liet staan. Het is ongeloofwaardig dat Al-Shabaab u zo miniem zou bewaken en zelfs uw raam zouden openlaten waardoor u eenvoudigweg de benen kon nemen (CGVS, p. 21).*
 - *Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vermeldde u niets over rekruteringspogingen of bedreigingen van Al-Shabaab aan uw adres voor de moord op uw broer (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelt u plots dat Al-Shabaab u meer dan tien keer benaderde toen u op weg was naar de Koranschool of naar uw huis. U weigerde u aan te sluiten bij Al-Shabaab. Uiteindelijk zeiden ze u dat als u niet naar hen luisterde, ze u zou vermoorden. Al-Shabaab was zelfs bij u thuis geweest de dag voor de moord op uw broer (CGVS, p. 6, 8, 17). Geconfronteerd met uw lacunaire verklaringen bij de DVZ, stelt u dat de tijd toen kort was (CGVS, p. 18). Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle wezenlijke elementen uit uw asielrelaas vermeldt, waaronder de veelvuldige rekruteringspogingen en doodsb bedreigingen van Al-Shabaab aan uw adres.*
 - *U stelt dat u andere jongens kent die gerekruteerd zijn, maar u heeft geen idee hoe zij met dit gevaar zijn omgegaan (CGVS, p. 12, 19). Het kan verwacht worden dat u hier beter van op de hoogte zou zijn in het licht van uw eigen voorgehouden problemen.*
 - *U stelt dat het uw plan was om te werken als veehouder zodat u vier jaar lang excuses kon geven aan Al-Shabaab om niet voor hen te hoeven strijden zoals B.(...) tot nu toe gedaan had (CGVS, p. 18-19). Dit is geen ernstige verklaring. Het is een allerm minst geloofwaardig plan in het licht van de bedreigingen die u en uw broer al gekregen hadden van Al-Shabaab, de moorden die ze volgens u al gepleegd hadden op andere veehouders en de manier waarop u Al-Shabaab beschrijft (CGVS, p. 6; 9; vragenlijst CGVS, vraag 3.5). U stelt zelf dat Al-Shabaab mensen vermoordt als ze blijven weigeren om zich bij hen aan te sluiten (CGVS, p. 20).*

U bent tot slot tegenstrijdig over de gebeurtenissen na uw vlucht naar Mogadishu en de verblijfssituatie van uw gezinsleden na uw vertrek uit Somalië:

- Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u dat uw oom nog bedreigd is door Al-Shabaab. Ze hebben hem gebeld met de boodschap dat jullie naar hen moesten komen als jullie niet wilden dat ze jullie doodden in Mogadishu (CGVS, p. 13). Bij de DVZ vermeldde u deze episode in uw verhaal niet (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Hiermee geconfronteerd, stelt u dat ze veel fouten hebben gemaakt tijdens dat interview (CGVS, p. 21). Dit is geen afdoende verklaring. Uw verklaringen zijn u bij DVZ voorgelezen in het Somalisch en u heeft ze getekend ter akkoord.

- Bij uw registratie verklaarde u uitdrukkelijk dat uw familieleden in Afgoye verbleven (MENA fiche d.d. 17/12/2021, p. 2-3) terwijl u op het CGVS zei dat u tijdens uw verblijf in Italië reeds vernam van uw neef in Mogadishu dat uw gezinsleden naar een vluchtelingenkamp in Kenia waren gevlucht (CGVS, p. 7). Er kan niet worden ingezien hoe de betreffende ambtenaar spontaan de plaatsnaam “Afgoye” – één van de andere districten van Lower Shabelle – zou hebben neergeschreven zonder dat u hier ook maar enige vermelding van zou maken. Deze fiche wordt bovendien onmiddellijk opgesteld bij de registratie van het verzoek om internationale bescherming van een niet-begeleide minderjarige verzoeker, door de Dienst vreemdelingenzaken ter signalisatie van een niet-begeleide minderjarige. Aangezien deze fiche wordt opgesteld bij de initiële registratie van het verzoek, kan er van worden uitgegaan dat de gedane verklaringen authentiek zijn en dicht bij de realiteit aanleunen dan eventuele latere verklaringen, die mogelijks worden aangepast ten gevolge van beïnvloeding van buitenaf.

Uit het voorgaande moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u of uw gezinsleden ooit problemen ondervonden met Al-Shabaab.

U haalde bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS nog aan dat u uw land ook had verlaten omwille van discriminatie omwille van uw clanafkomst (CGVS, p. 1). Ten eerste stelt het CGVS vast dat u dit motief geheel onvermeld liet bij de DVZ hetgeen de geloofwaardigheid en de ernst van deze vrees reeds danig ondermijnt. U slaagt er hoe dan ook niet in om de door u aangehaalde discriminatie afdoende te concretiseren. Hoewel het CGVS erkent dat het mogelijk is dat leden van een minderheidsclan bepaalde moeilijkheden kunnen ondervinden in Somalië, slaagde u er niet in dit in uw persoonlijk geval aannemelijk te maken. De zaken die u aanhaalt wijzen er niet op dat uw discriminatie dermate zwaarwichtig is om aanzien te worden als vervolging zoals bepaald in de definitie van de vluchtelingenconventie. U haalt louter aan dat u niet met uw vrienden kon rondhangen of voetballen zonder dat u “boon” genoemd werd (CGVS, p. 2). Verder blijkt dat u ondanks de aangehaalde discriminatie jarenlang naar de koranschool ging, dat uw vader werkte als schoenenhersteller, dat uw broer dankzij kennissen veel opties had qua tewerkstelling, dat uw oom in Mogadishu werkzaam was als chauffeur en dat u huisvesting had (CGVS, p. 6, 8, 10). De door u geschetste levensomstandigheden zijn dan ook geenszins in overeenstemming met een situatie van vervolging. Aangezien u niet aannemelijk maakt dat u in het verleden te maken kreeg met (ernstige) discriminatie, is er geen enkele aanwijzing dat dit in de toekomst wel het geval zou zijn. Ten overvloede kan er nog aangestipt worden dat aangezien er geen geloof wordt gehecht aan uw voorgehouden problemen met Al-Shabaab er evenmin geloof wordt gehecht aan het overlijden van uw oudere broer en aan de vermissing van uw vader waardoor redelijkerwijze vanuit kan worden gegaan dat zij nog steeds in uw dorp wonen en werken.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidsituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig

geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het

SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians(20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oogandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u neergelegde documenten beïnvloeden bovenstaande vaststellingen op geen enkele wijze. U legde een videofragment neer van een boot waaruit onmogelijk kan worden opgemaakt dat u er bij aanwezig was. Bovendien is het onmogelijk om de plaats, het tijdstip en omstandigheden van dergelijke fragmenten met zekerheid te bepalen. Uw doktersattest en uw attest psychologische opvolging werden hierboven reeds besproken. Uw attest inburgeringscursus zegt niets over uw situatie in Somalië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke

kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM). In de uiteenzetting van het middel beroept verzoeker zich eveneens op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker gaat in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissing, stelt hiermee niet akkoord te kunnen gaan en besluit dat hij als vluchteling moet worden erkend.

In ondergeschikte orde meent verzoeker dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden verleend gelet op de situatie in zijn regio van herkomst en de beschikbare landeninformatie.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

Verzoeker voegt geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient."

Artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

“3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

a) [...];

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;

[...]”

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

3.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

In zoverre verzoeker de schending aanvoert van artikel 3 van het EVRM wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.4.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) de vaststelling dat verzoeker niet transparant is over zijn werkelijke leeftijd en hieromtrent uiteenlopende verklaringen aflegt, die bovendien in strijd zijn met het leeftijdsonderzoek van de Dienst Voogdij, ondermijnen zijn algemene geloofwaardigheid;

(ii) er kan geen geloof worden gehecht aan het profiel van verzoekers broer B. als veehouder die aan AMISOM-troepen zou leveren gelet op verzoekers complete gebrek aan kennis over zijn job, te meer nu verzoeker aangeeft dat hij zelf ook de idee kreeg om de job van zijn broer te leren en over te nemen om bij te dragen aan het inkomen van zijn gezin;

(iii) verzoekers verklaringen over de bedreigingen van Al-Shabaab aan het adres van zijn broer en diens reactie hierop zijn onwaarschijnlijk, vaag en tegenstrijdig;

(iv) aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de werkzaamheden van verzoekers broer, noch aan zijn problemen met Al-Shabaab en zijn dood als gevolg hiervan, kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers hierop volgende gevangenneming door Al-Shabaab en de poging van Al-Shabaab om verzoeker

te rekruteren, te meer daar verzoekers verklaringen hieromtrent op zichzelf te onwaarschijnlijk en tegenstrijdig zijn om er geloof aan te hechten;

(v) verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over de gebeurtenissen na zijn vlucht naar Mogadishu en de verblijfssituatie van zijn gezinsleden na zijn vertrek uit Somalië;

(vi) in zoverre verzoeker aanvoert dat hij zijn land heeft verlaten omwille van discriminatie wegens zijn clanafkomst dient te worden opgemerkt dat:

a) verzoeker dit motief onvermeld liet op de Dienst Vreemdelingenzaken,

b) verzoeker geen zaken aanhaalt en levensomstandigheden schetst die erop wijzen dat zijn discriminatie dermate zwaarwichtig is om aanzien te worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin,

c) er geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden problemen met Al-Shabaab zodat er evenmin geloof wordt gehecht aan het overlijden van zijn oudere broer en aan de vermissing van zijn vader zodat er redelijkerwijze vanuit kan worden gegaan dat zij nog steeds in zijn dorp wonen en werken;

(vii) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de situatie onderzocht in de regio Lower Shabelle en wordt geconcludeerd dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld, evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld;

(viii) de documenten die verzoeker voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin ombuigen.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.4.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst uiteengezet dat de commissaris-generaal van oordeel dat aan verzoeker, gelet op zijn minderjarigheid ten tijde van het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming, bijzondere steunmaatregelen dienen te worden verleend:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, ten tijde van het indienen van uw verzoek een niet-begeleide minderjarige, bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Meer bepaald werd u bijgestaan door de Dienst Voogdij en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, alsook met de stressvolle situatie waarin u zich bevindt en met de algemene situatie in uw land van herkomst. Op 10 februari 2022 werd u meerderjarig.

U legt tevens een doktersattest voor van een huisarts waarin melding wordt gemaakt van post-traumatische stress. Uit dit attest blijkt evenwel op generlei wijze hoe de huisarts tot deze (nochtans complexe) diagnose is gekomen noch in welke mate u hierdoor gehinderd zou zijn, noch wordt concreet aangegeven welke specifieke steunmaatregelen dienen in acht genomen te worden in het kader van een persoonlijk onderhoud, dan wel dat een persoonlijk onderhoud onmogelijk zou zijn. U legt ook een document neer van een niet bij de psychologencommissie erkende psychotherapeut die attesteert dat hij op 27 juni 2024 reeds zeven ontmoetingen met u had gehad en dat u een klinisch significant lijden ondergaat zonder ook maar enige concrete uitleg te geven wat dit zou kunnen inhouden. Deze stukken zijn bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Bovendien werd er u bij het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd of er zaken waren waarmee rekening gehouden konden worden tijdens het persoonlijk onderhoud zodat u gemakkelijker over uw problemen kon vertellen. U antwoordde louter dat u alles ging vertellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 15/07/2024, p. 4). Doorheen het onderhoud bleek u in staat om betekenisvolle antwoorden te geven op de u gestelde vragen, u gaf aan dat u alle vragen goed had begrepen en noch u noch uw advocaat hadden op het einde van het onderhoud enige opmerkingen omtrent het verloop van uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 22).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen deze motivering, zodat die onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Bij terugkeer naar Somalië vreest verzoeker te worden vervolgd door Al-Shabaab. Verzoeker verklaart dat zijn broer B. sinds 2016 als veehouder werkte voor de AMISOM troepen in Qoryooley, dat Al-Shabaab hem met de dood bedreigde en zijn broer hen vier jaar lang aan het lijntje zou hebben kunnen houden om uiteindelijk door hen vermoord te worden voor verzoekers ogen. Verzoeker geeft aan dat Al-Shabaab hem vervolgens wenste te rekruteren, dat hij deed alsof hij hiermee akkoord ging en vervolgens het land ontvluchtte.

3.3.6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.6.3. Vooreerst wordt in de bestreden beslissing terecht bemerkt dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over zijn werkelijke leeftijd:

“Er moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 04/01/2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 uw opgegeven geboortedatum gewijzigd dient te worden. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: “Op basis van de verschillende radiologische onderzoeken presenteert de patiënt waarschijnlijk, met relatieve wetenschappelijke zekerheid, een geschatte leeftijd van 19 jaar met een standaarddeviatie van 1,1 jaar”. Hoewel u zelf zei dat u nog geen vijftien jaar oud was, blijkt uit dit onderzoek dat u drie tot vijf jaar ouder bent. Aan de hand van dit onderzoek werd uw geboortedatum bijgesteld van (...) /2006 naar (...) /2004. Geconfronteerd met het verschil tussen de leeftijd die u aangaf in België en de vastgestelde leeftijd na onderzoek, vertelt u dat u de leeftijd heeft aangegeven die overeenkomt met de geboortedatum die uw ouders u gezegd hebben (CGVS, p. 5). Wat dit betreft moet er echter gewezen worden op uw verklaringen in Italië. Bij binnenkomst in Italië op 07/11/2021 gaf u aan dat u op (...) /2000 geboren bent (zie antwoord Italiaanse Dublin Unit d.d. 19/01/2022). Met deze vaststelling geconfronteerd, stelt u dat u ziek was op de boot en dat u niet beseftte wat u zei bij binnenkomst (CGVS, p. 21). Dit is geen afdoende verklaring voor zo een grote discrepantie en verklaart evenmin waarom u in België nog steeds niet uw werkelijke leeftijd opgaf. De vaststelling dat u zich drie à vijf jaar jonger voordoet dan uw werkelijke leeftijd, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid op ernstige wijze.”

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat er in Somalië geen registers van burgerlijke stand bestaan en geboortes er niet systematisch worden geregistreerd, zodat het hem niet kan worden verweten dat hij zich zijn eigen geboorte niet herinnert en de leeftijd heeft opgegeven die hij via zijn ouders heeft vernomen. De Raad merkt op dat de significante discrepantie van drie tot vijf jaar tussen verzoekers opgegeven leeftijd voor de Belgische asielinstanties met de resultaten van het leeftijdsonderzoek door de Dienst Voogdij niet kan worden verschoond door de algemene bewering dat er in Somalië geen registers van burgerlijke stand bestaan en geboortes er niet systematisch worden geregistreerd. De Raad wijst er voorts op dat verzoeker met dit betoog geen afbreuk vermag te doen aan de vaststelling dat hij voor de Italiaanse autoriteiten nochtans een geheel andere geboortedatum naar voor schoof en hetgeen erop wijst dat hij doelbewust de nationale autoriteiten heeft wens te misleiden.

Dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde over zijn leeftijd, tast de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen aan.

3.3.6.4. Verder merkt de Raad op dat er geen geloof kan worden gehecht aan het profiel van verzoekers broer B. als veehouder die leverde aan AMISOM troepen. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat:

(1) verzoeker een compleet gebrek aan kennis vertoont met betrekking tot de job van zijn broer B. aangezien hij niet weet voor welke veehandelaars zijn broer werkte, hij niet weet van welke landen de AMISOM-troepen waren naar dewelke verzoekers broer het vee bracht, verzoeker niet weet waar de AMISOM-soldaten gestationeerd waren en dus ook niet naar waar zijn broer het vee precies bracht in Qoryooley, verzoeker geen enkele naam kan opnoemen van jongens en zonen van zijn vrienden die gedood waren omdat ze dezelfde job uitoefenden als zijn broer en verzoeker geen namen kent van de collega's van zijn broer;

(2) redelijkerwijze kan worden verwacht dat, zo verzoeker daadwerkelijk dezelfde job als zijn broer zou hebben willen leren kennen om deze van hem over te nemen, verzoeker zich terdege zou informeren over de functie van zijn broer, te meer aangezien zijn broer deze job al uitoefende sinds 2016 en verzoeker zijn beschermingsverzoek deels op deze werkzaamheden stoelt.

Verzoeker voert in voorliggend verzoekschrift aan dat hij geen encyclopedische kennis hoeft te hebben van de werkzaamheden van zijn broer om geviseerd te worden door Al-Shabaab. Hij vervolgt dat zijn broer hem niet vertelde over zijn werkzaamheden en benadrukt dat hij alles heeft verteld wat hij wist tijdens het

persoonlijk onderhoud. De Raad onderstreept dat verzoeker in België internationale bescherming vraagt omwille van de problemen met Al-Shabaab die hun oorsprong zouden hebben gevonden in de werkzaamheden van zijn broer B. zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich terdege over deze werkzaamheden zou informeren, *quod non*. Dit klemte des te meer daar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangeeft dat hij zelf van plan was om de job van zijn broer te leren en deze van hem over te nemen om bij te dragen aan de inkomsten van het gezin (administratief dossier, CGVS, p. 8).

Door voorts zijn eerder afgelegde, lacunaire en ongeloofwaardig bevonden verklaringen te citeren en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te minimaliseren, slaagt verzoeker er niet in om de pertinente motieven van de bestreden beslissing in dit verband te verklaren of te weerleggen. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind, worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.3.6.5. Ook verzoekers verklaringen over de bedreigingen van Al-Shabaab aan het adres van zijn broer en zijn reactie hierop zijn ongeloofwaardig, vaag en tegenstrijdig. In dit verband wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld als volgt:

- *“ U stelt dat uw broer de gevaren die verbonden waren aan zijn job niet serieus nam en dacht dat het gewoon om babbeltjes ging toen Al-Shabaab hem aansprak (CGVS, p. 16). Dit strookt niet met de verklaring die u aflegt bij DVZ waarin u stelt dat uw broer al lang bedreigd werd door Al-Shabaab en dat hij constant onder druk van Al-Shabaab stond (vragenlijst CGVS, vraag 5). U stelt bij het CGVS dat Al-Shabaab hem zelfs ontelbaar keer zei om met zijn job te stoppen (CGVS, p. 15). Bovendien strookt deze onverschillige reactie van uw broer hoe dan ook niet met de context die u zelf schetst waarin andere veehouders al vermoord waren door Al-Shabaab (CGVS, p. 9).*
- *U vertelt dat uw broer vier jaar lang excuses kon geven aan Al-Shabaab zodat hij dezelfde job kon blijven uitoefenen en dat ze hem niet vermoordden (CGVS, p. 18-19). Deze gang van zaken en werkwijze van Al-Shabaab is opnieuw ongeloofwaardig in het licht van de context die u zelf schetst (zie supra).*
- *U weet niet of de bazen van uw broer ook bedreigd werden door Al-Shabaab (CGVS, p. 16).*
- *U weet niet of collega's van uw broer op hetzelfde moment bedreigd zijn door Al-Shabaab (CGVS, p. 16).*
- *U bent tegenstrijdig wanneer u over de reactie van uw broer aan Al-Shabaab vertelt. Eerst zegt u dat uw broer geen voorzorgsmaatregelen nam om ervoor te zorgen dat hij leverde aan AMISOM. Al-Shabaab wist onmiddellijk dat hij voor de overheid werkte en uw broer vertelde het gewoon (CGVS, p. 15). Even later stelt u dat uw broer vier jaar lang telkens ontkende tegenover Al-Shabaab dat hij voor de overheid werkte (CGVS, p. 17).*
- *U stelt in het begin van het persoonlijk onderhoud dat uw broer niet kon stoppen met zijn job ondanks alle bedreigingen omdat hij de familie moest onderhouden (CGVS, p. 15-16). Even later in het onderhoud stelt u dat uw broer gemakkelijk een nieuwe job kon zoeken, omdat hij veel kennissen had en met de koeien van iemand anders kon wandelen (CGVS, 19-20).*
- *U stelt dat u Farxaane niet zomaar kon verlaten, omdat Al-Shabaab iedereen controleert die buiten ging. Het is dan ook ongeloofwaardig dat uw broer ondanks al deze controles jaren lang het vee kon blijven leveren aan AMISOM zonder repercussies (CGVS, p. 10).”*

Verzoeker hekelt in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal het gedrag en de reactie van zijn broer aan hem verwijt. Hij wijst erop dat het bijzonder onredelijk is om zijn relaas in twijfel te trekken omdat de commissaris-generaal de reacties van zijn broer onwaarschijnlijk vindt en het gedrag van Al-Shabaab ongeloofwaardig zou zijn. Verzoeker onderstreept dat hij heeft verteld wat er is gebeurd en hier geen enkele controle over heeft gehad.

De Raad merkt op dat van een gewelddadige, doch georganiseerde groepering zoals Al-Shabaab wel degelijk redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij hun dreigementen ernstig nemen en te gepasten tijde ten uitvoer trachten te brengen. Dat zij jarenlang weinig doortastend optraden ten overstaan van verzoekers broer en dat zijn broer – gelet op de door verzoeker voormelde geschetste context – excuses kon blijven geven zonder verdere hinder, valt hier dan ook niet mee te rijmen en doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.6.6. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de werkzaamheden van verzoekers broer voor AMISOM, noch aan zijn problemen met en zijn daaropvolgende dood door Al-Shabaab, kan evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangevoerde hierop volgende gevangenneming door Al-Shabaab en de poging van Al-Shabaab om verzoeker te rekruteren. Dit wordt eens te meer bevestigd door de vaststelling dat verzoekers verklaringen hieromtrent ongeloofwaardig en tegenstrijdig zijn.

In dit verband considereert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

- *“ Het is onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab uw broer voor uw ogen zou vermoorden op zo een brutale manier om u vervolgens voor hen te laten werken (CGVS, p. 14). Dit is geen efficiënte manier om van u een trouwe strijder te maken.*

- *U bent tegenstrijdig over de doeleinden van Al-Shabaab voor u. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelt u dat Al-Shabaab u wilde rekruteren na de moord op uw broer (vragenlijst CGVS dd. 20/06/2022, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u dat Al-Shabaab u vertelde dat ze u zouden vermoorden zoals ze uw broer vermoord hadden zodat u een voorbeeld zou zijn voor de andere jongens (CGVS, p. 20).*
- *U stelt dat u kon vluchten uit gevangenschap, omdat Al-Shabaab 's nachts het raam van uw cel open liet staan. Het is ongeloofwaardig dat Al-Shabaab u zo minniem zou bewaken en zelfs uw raam zouden openlaten waardoor u eenvoudigweg de benen kon nemen (CGVS, p. 21).*
- *Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vermeldde u niets over rekruteringspogingen of bedreigingen van Al-Shabaab aan uw adres voor de moord op uw broer (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelt u plots dat Al-Shabaab u meer dan tien keer benaderde toen u op weg was naar de Koranschool of naar uw huis. U weigerde u aan te sluiten bij Al-Shabaab. Uiteindelijk zeiden ze u dat als u niet naar hen luisterde, ze u zou vermoorden. Al-Shabaab was zelfs bij u thuis geweest de dag voor de moord op uw broer (CGVS, p. 6, 8, 17). Geconfronteerd met uw lacunaire verklaringen bij de DVZ, stelt u dat de tijd toen kort was (CGVS, p. 18). Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle wezenlijke elementen uit uw asielrelaas vermeldt, waaronder de veelvuldige rekruteringspogingen en doodsb bedreigingen van Al-Shabaab aan uw adres.*
- *U stelt dat u andere jongens kent die gerekruteerd zijn, maar u heeft geen idee hoe zij met dit gevaar zijn omgegaan (CGVS, p. 12, 19). Het kan verwacht worden dat u hier beter van op de hoogte zou zijn in het licht van uw eigen voorgehouden problemen.*
- *U stelt dat het uw plan was om te werken als veehouder zodat u vier jaar lang excuses kon geven aan Al-Shabaab om niet voor hen te hoeven strijden zoals B.(...) tot nu toe gedaan had (CGVS, p. 18-19). Dit is geen ernstige verklaring. Het is een allerminst geloofwaardig plan in het licht van de bedreigingen die u en uw broer al gekregen hadden van Al-Shabaab, de moorden die ze volgens u al gepleegd hadden op andere veehouders en de manier waarop u Al-Shabaab beschrijft (CGVS, p. 6; 9; vragenlijst CGVS, vraag 3.5). U stelt zelf dat Al-Shabaab mensen vermoordt als ze blijven weigeren om zich bij hen aan te sluiten (CGVS, p. 20)."*

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken amper de tijd en de kans kreeg om zijn verhaal te doen, dat hij telkens onderbroken werd en dat er opgemerkt werd dat hij op de zetel van het CGVS alle tijd zou krijgen om zijn relaas uiteen te zetten, hetgeen hij ook heeft gedaan. Verzoeker hekelt dan ook dat de commissaris-generaal hem verwijt bepaalde elementen bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet te hebben vermeld en merkt op dat dit toe te schrijven is aan een *modus operandi* van de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker benadrukt dat hij volhardt in zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd op de zetel van het CGVS, waar hij voldoende tijd kreeg om zijn problemen en vrees uiteen te zetten. In dit verband citeert hij nog uit de notities van het persoonlijk onderhoud en herneemt hij zijn verklaringen en vrees voor Al-Shabaab.

De Raad wijst er in dit verband op dat de verzoeker om internationale bescherming bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop wordt gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de verzoeker om internationale bescherming geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn vluchtmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas zou hebben vermeld, *quod non in casu*. Bovendien werden verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Somalisch en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Daarenboven geeft verzoeker bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat hij, behoudens de discriminatie waarmee hij te maken kreeg omwille van het behoren tot zijn clan, de juiste geboorteplaats van zijn broers en zussen en enkele geboortedata, bij de Dienst Vreemdelingenzaken alle elementen (correct) heeft kunnen aanhalen die geleid hebben tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst (administratief dossier, CGVS, p. 2-3). Het is dan ook niet ernstig om *post factum* en bij confrontatie met een negatieve beslissing plots te beweren dat verzoeker niet voldoende tijd en ruimte kreeg om de kernelementen van zijn asielrelaas uiteen te zetten op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verzoeker hekelt voorts in zijn verzoekschrift dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en geen rekening heeft gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker meent dat er aldus een compleet gebrek aan objectief onderzoek voorligt.

De Raad merkt in dit verband vooreerst op dat uit het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal verzoekers verzoek op individuele wijze heeft onderzocht, waarbij rekening werd gehouden met de concrete situatie in het land van herkomst, alsook met de individuele elementen aangebracht door verzoeker. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan verder blijken dat de *protection officer* zijn taak correct heeft uitgevoerd door verzoeker de mogelijkheid te bieden zijn relaas uitgebreid toe te lichten en zijn verklaringen desgevallend te nuanceren, aan te vullen of te corrigeren, of ter zake een gedegen verklaring te bieden. Verzoeker brengt geen concrete gegevens bij waaruit het tegendeel blijkt. Er werden tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende open vragen gesteld en mogelijkheden gegeven toevoegingen te doen die toelieten de waarachtigheid van zijn problemen aannemelijk te maken. Dat de commissaris-generaal nooit heeft geprobeerd om de context en persoonlijke omstandigheden van verzoeker te doorgronden, zoals in het verzoekschrift wordt gesuggereerd, kan niet worden bijgetreden. Er wordt op gewezen dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* is om het gehoor te “sturen”. Verzoeker verklaarde dat hij alle redenen voor zijn vlucht heeft kunnen toelichten en gaf op het einde van het persoonlijk onderhoud aan dat hij alle vragen goed begrepen had (administratief dossier, CGVS, p. 22).

Voor het overige beperkt verzoeker zich in voorliggend verzoekschrift in wezen tot het volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het onderstrepen van één versie van zijn verklaringen, het poneren van een actuele vrees voor vervolging en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, wat geen dienstig verweer is en waarmee hij dan ook niet de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing in dit verband kan verklaren of weerleggen, dan wel een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk kan maken.

3.3.6.7. Verzoeker voert voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de procedure voorgelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.6.8. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6.9. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.7.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd.

3.3.7.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de burger van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de landeninformatie, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet

bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/ type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/ administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf), en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op [https:// www.cgvs.be/sites/default/ files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf) of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie

om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer correct of actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De informatie waarnaar hij in het verzoekschrift verwijst ligt immers in lijn met en is dezelfde als deze waarop voormelde analyse is gestoeld. Voorts werd in voormelde analyse rekening gehouden met het gegeven dat er bij bepaalde aanvallen burgerslachtoffers vielen en er sprake is van 'battles' in de regio van herkomst van verzoeker.

Verzoeker gaat voorts niet in op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de beoordeling van zijn persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden.

3.3.7.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan een schending van het redelijkheidsbeginsel worden aangenomen aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd.

3.3.10. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend vijftientig door:

A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

De griffier,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET